

315

Wet van 1 juli 1987 tot wijziging van de Wegenverkeerswet (invoering ademanalyse)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, ter verbetering van de bestrijding van het rijden onder invloed van alcohol, in de Wegenverkeerswet een maximaal toelaatbaar alcoholgehalte van de adem op te nemen en voorzieningen te treffen voor een onderzoek van uitgeademde lucht, en in verband daarmee de regeling voor het opleggen van een tijdelijk rijverbod aan te passen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wegenverkeerswet (Stb. 1935, 554)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 26, tweede lid, komt te luiden:

2. Het is de bestuurder van een voertuig verboden dit te besturen of te doen besturen na zodanig gebruik van alcoholhoudende drank, dat:

a. het alcoholgehalte van zijn adem bij een onderzoek hoger blijkt te zijn dan tweehonderdtwintig microgram alcohol per liter uitgeademde lucht, dan wel

b. het alcoholgehalte van zijn bloed bij een onderzoek hoger blijkt te zijn dan een halve milligram alcohol per milliliter bloed.

B

In artikel 26, derde lid, wordt «artikel 1 onder 3°» vervangen door: artikel 1, eerste lid, onder 6e.

C

In artikel 27, eerste lid, wordt «33a, derde of vijfde lid,» vervangen door: 33a, tweede, zesde, achtste of negende lid,

Artikel 28 komt te luiden:

Artikel 28.1. Een van de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde opsporingsambtenaren kan de bestuurder van een voertuig van wie, uit het in artikel 33, vierde lid, bedoelde onderzoek of op andere wijze, naar het oordeel van de opsporingsambtenaar gebleken is dat hij onder zodanige invloed van het gebruik van een stof, als bedoeld in artikel 26, eerste lid, verkeert, dat hij onvoldoende in staat is een voertuig behoorlijk te besturen, een rijverbod opleggen voor de tijd gedurende welke redelijkerwijs verwacht mag worden dat deze toestand zal voortduren, tot ten hoogste vierentwintig uren. Het bepaalde in de vorige volzin is van overeenkomstige toepassing op degene, die aanstalten maakt een voertuig te gaan besturen.

2. Het is de bestuurder van een voertuig verboden dit te besturen of te doen besturen gedurende de tijd waarvoor een rijverbod, als bedoeld in het eerste lid, geldt.

D

Artikel 33, vierde lid, komt te luiden:

4. Op de eerste vordering van een van de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde opsporingsambtenaren zijn de bestuurder van een voertuig en degene die aanstalten maakt een voertuig te gaan besturen, verplicht hun medewerking te verlenen aan een voorlopig onderzoek van uitgedemde lucht en daartoe volgens door de opsporingsambtenaar te geven aanwijzingen ademlucht te blazen in een door die ambtenaar aangewezen apparaat.

E

Artikel 33a komt te luiden:

Artikel 33a. 1. Bij verdenking dat de bestuurder van een voertuig heeft gehandeld in strijd met artikel 26, kan de opsporingsambtenaar hem bevelen zijn medewerking te verlenen aan een onderzoek als bedoeld in artikel 26, tweede lid, onder a.

2. De bestuurder aan wie het in het eerste lid bedoelde bevel is gegeven, is verplicht ademlucht te blazen in een door de opsporingsambtenaar aangewezen apparaat en gevolg te geven aan alle door die ambtenaar ten dienste van het onderzoek gegeven aanwijzingen.

3. De in het tweede lid genoemde verplichtingen gelden niet voor de verdachte van wie aannemelijk is, dat het verlenen van medewerking aan een ademonderzoek voor hem om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is.

4. In het geval bedoeld in het derde lid, dan wel indien de medewerking van de verdachte niet heeft geleid tot een voltooid ademonderzoek, kan de opsporingsambtenaar de verdachte vragen of hij zijn toestemming geeft tot het verrichten van een onderzoek als bedoeld in artikel 26, tweede lid, onder b. Gelijke bevoegdheid heeft de opsporingsambtenaar, indien het vermoeden bestaat dat de verdachte onder invloed van een andere in artikel 26, eerste lid, bedoelde stof dan alcoholhoudende drank verkeert.

5. Indien de bestuurder zijn op grond van het vierde lid gevraagde toestemming niet verleent, kan de officier van justitie, een hulpofficier van justitie of een van de daartoe door Onze Minister van Justitie aangewezen ambtenaren van het Korps Rijkspolitie en van de gemeentepolitie hem bevelen zich te onderwerpen aan een bloedonderzoek.

6. De bestuurder wie is bevolen zich aan een bloedonderzoek te onderwerpen is verplicht aan dit bevel gevolg te geven en zijn medewerking te verlenen; hem wordt door een arts zoveel bloed afgenomen als voor het onderzoek noodzakelijk is.

7. De in het zesde lid genoemde verplichtingen gelden niet voor de verdachte van wie aannemelijk is, dat afname van bloed bij hem om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is.

8. De krachtens het zevende lid van de in het zesde lid genoemde verplichtingen vrijgestelde personen zijn verplicht mede te werken aan een door de officier van justitie, door een hulpofficier van justitie of door een van de daartoe door Onze Minister van Justitie aangewezen ambtenaren van het Korps Rijkspolitie en van de gemeentepolitie bevolen onderzoek teneinde op andere wijze dan door bloed- of ademonderzoek het gebruik van de in artikel 26, eerste lid, bedoelde stoffen of het in artikel 26, tweede lid, onder b genoemde gehalte vast te stellen.

9. Indien de verdachte niet in staat is zijn wil kenbaar te maken, kan hem met toestemming van de officier van justitie, een hulpofficier van justitie of een van de daartoe door Onze Minister van Justitie aangewezen ambtenaren van het Korps Rijkspolitie en van de gemeentepolitie, door een arts de in het zesde lid bedoelde hoeveelheid bloed worden afgenomen, tenzij aannemelijk is dat dit bij hem om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is. Een onderzoek van het bloed vindt niet plaats dan nadat de verdachte in de gelegenheid is gesteld zijn toestemming daartoe te geven. Zo nodig kan hem overeenkomstig het bepaalde in het vijfde lid worden bevolen zijn medewerking te verlenen. De verdachte aan wie een zodanig bevel is gegeven, is verplicht zijn medewerking te verlenen. Indien de verdachte weigert zijn medewerking te verlenen, wordt het bloedmonster vernietigd.

10. Voor de toepassing van dit artikel wordt met de bestuurder van een motorrijtuig gelijkgesteld degene, die overeenkomstig de in artikel 1, eerste lid, onder 6e bedoelde voorwaarden geacht wordt het motorrijtuig onder onmiddellijk toezicht van de bestuurder te besturen.

11. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels omtrent de wijze van uitvoering van artikel 33, vierde lid, en van dit artikel gegeven.

F

In artikel 35, eerste lid, wordt «28, derde lid», vervangen door «28, tweede lid,» en wordt «33a, derde en vijfde lid,» vervangen door »33a, tweede, zesde, achtste en negende lid,»

G

In artikel 36, derde lid, wordt «33a, derde of vijfde lid,» vervangen door: 33a, tweede, zesde, achtste of negende lid,

H

In artikel 39, eerste lid, wordt «33a, derde of vijfde lid,» vervangen door: 33a, tweede, zesde, achtste of negende lid,

ARTIKEL II

Ten aanzien van handelingen die vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, zijn verricht met het oog op de uitvoering van een onderzoek van bloed of urine, blijven de vóór dat tijdstip geldende voorschriften van toepassing, met dien verstande dat deze handelingen worden geacht te zijn verricht met het oog op de uitvoering van een onderzoek als bedoeld in artikel 26, tweede lid, onder b, van de Wegenverkeerswet.

ARTIKEL III

Gedurende twee jaren na het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, kan de opsporingsambtenaar, bij verdenking dat de bestuurder van een voertuig heeft gehandeld in strijd met artikel 26 van de Wegenverkeerswet, ook buiten de in artikel 33a, vierde lid, van die wet bedoelde gevallen de verdachte vragen of hij zijn toestemming geeft tot een in dat lid bedoeld onderzoek. Alsdan is het bij en krachtens artikel 33a, vijfde tot en met elfde lid, van de Wegenverkeerswet bepaalde van overeenkomstige toepassing.

ARTIKEL IV

Indien het bij koninklijke boodschap van 14 juni 1985 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de rechterlijke organisatie en het Wetboek van Strafvordering (Hoger beroep in strafzaken bij een enkelvoudige kamer)² tot wet wordt verheven en in werking treedt, wordt in artikel 424a van het Wetboek van Strafvordering «33a, derde en vijfde lid,» vervangen door: 33a, tweede, zesde, achtste en negende lid,

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:
Kamerstukken II 1985/86; 1986/87, 19 285
Hand. II 1986/87, blz. 2523-2553, 2594
Kamerstukken I 1986/87, 19 285 (131, 131a, 131b, 131c)
Hand. I 1986/87, zie vergadering van 30 juni 1987

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 juli 1986, Stb. 389

² Stb. 1987, 162

ARTIKEL V

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 oktober 1987. Indien deze wet wordt afgekondigd na 1 juli 1987, treedt zij in werking met ingang van de derde kalendermaand na de datum van afkondiging.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 1 juli 1987

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Uitgegeven de eerste juli 1987

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes